

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 r. we Wrocławiu

przy udziale -----

sprawy z powództwa L. R.

przeciwko (...) spółka z o.o. we W.

o odszkodowanie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. orzeka, że nieuiszczone koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 maja 2017 r. (prezentata Biura Podawczego tut. Sądu) powódka L. R. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. kwoty 42 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych (k. 2 – 7).

W uzasadnieniu powódka wskazała, że jest obywatelką Albanii i od dnia 1 lipca 2014 r. zatrudniona była w (...) Sp. z o.o. we W. na stanowisku grafika komputerowego. W sierpniu 2015 r. pozwana spółka zleciła agencji rekrutacyjnej (...) znalezienie kandydatów na stanowisko Web Developer. W dniu 24 sierpnia 2015 r. agencja (...) zaproponowała powódkę jako kandydatkę na to stanowisko. W dniu 10 września 2015 r. odbyła się rozmowa rekrutacyjna, a w dniu 17 listopada 2015 r. pozwana spółka zaproponowała powódce podjęcie zatrudnienia. W dniu 22 grudnia 2015 r. pozwana spółka wysłała powódce projekt umowy o pracę. Będąc pewną tego, że w styczniu 2016 r. rozpocznie zatrudnienie w pozwanej spółce, w dniu 20 listopada 2015 r. powódka złożyła wypowiedzenie umowy o pracę łączącej ją z dotychczasowym pracodawcą, która zawarta była na czas określony do czerwca 2016 r., a docelowo miała ulec przedłużeniu na czas nieokreślony. Umowa ta uległa rozwiązaniu z dniem 4 grudnia 2015 r.

W przesłanej w dniu 22 grudnia 2015 r. umowie o pracę data rozpoczęcia pracy została określona na dzień 25 stycznia 2016 r. Powódka odesłała spółce podpisany oryginał i skan umowy.

Pozwana spółka ostatecznie uchyliła się od zawarcia z powódką umowy o pracę na piśmie, naruszając tym samym przepis art. 390 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli strona zobowiązana do zawarcia umowy przyrzeczonej uchyliła się od jej zawarcia, druga strona może żądać naprawienia szkody, którą poniosła przez to, że liczyła na zawarcie umowy

przrzeczonej. Powódka podkreśliła, że proces rekrutacyjny został zainicjowany nie przez nią, a przez pozwaną spółkę. W dniu 17 listopada 2015 r. powódka otrzymała od pozwanej potwierdzenie oferty pracy. W potwierdzeniu tym określone zostały wszystkie istotne elementy przyszłej umowy o pracę, tj. stanowisko, wysokość wynagrodzenia oraz przysługujące pracownikom strony pozwanej benefity.

Od momentu wysłania podpisanej umowy powódka próbowała usilnie skontaktować się z pozwaną spółką, by uzgodnić szczegóły rozpoczęcia pracy. W dniu 25 stycznia 2016 r., a więc w dniu, w którym powódka miała rozpocząć pracę, powódka stawiała się pod adresem wskazanym w umowie o pracę, jednak nikogo tam nie zastała. Powódka skontaktowała się z agencją (...), która odesłała ją do kontaktu z pozwaną.

W konsekwencji utraty zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy powódka utraciła podstawę pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Celem legalizacji pobytu musiała wyjechać do Albanii, co wiązało się z kosztami (bilety samolotowe, formalności wizowe itp.). Powódka żyła w ciągłym stresie i przez kilka miesięcy nie była w stanie nic zaplanować, czekając na odpowiedź ze strony pozwanej spółki. Czekając na potwierdzenie ostatnich szczegółów, powódka odrzuciła trzy oferty pracy. Kwota 42 000 zł jest zatem minimalną kwotą, która należy się powódce z tytułu uchylania się strony pozwanej od zawarcia umowy o pracę i szkody, jaką powódka w związku z tym poniosła. Kwota ta została ustalona jako suma wynagrodzeń, jakie powódka otrzymałaby u dotychczasowego pracodawcy w okresie od grudnia 2015 r. do czerwca 2016 r., gdyby nie wypowiedziała umowy o pracę, powiększona o wydatki na przejazd do i z Albanii oraz inne wydatki.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Sp. z o.o. we W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych (k. 65 – 68).

W pierwszej kolejności strona pozwana wskazała, że roszczenie oparte na rzekomym uchylaniu się od zawarcia umowy przrzeczonej przez pozwaną spółkę jest przedawnione, bowiem roszczenia z umowy przedwstępnej przedawniają się z upływem roku od dnia, w którym umowa przrzeczona miała być zawarta. W świetle twierdzeń pozwu, umowa przrzeczona miała zostać zawarta najpóźniej w dniu 25 stycznia 2016 r. Termin dochodzenia roszczeń z umowy przedwstępnej upłynął więc z dniem 25 stycznia 2017 r.

Strona pozwana podkreśliła jednak, że strony nigdy nie zawarły umowy przedwstępnej. Umowę przedwstępną należy bowiem odróżnić od wstępnych porozumień zawieranych w toku negocjacji. Pozwana spółka wskazała, że powódka w toku procesu rekrutacji korespondowała wyłącznie z (...), oraz, okazjonalnie, z przedstawicielami R.. W toku korespondencji nie było jakiegokolwiek wzmianki o chęci zawarcia umowy przedwstępnej. Na opisywanym etapie pozwana spółka nie była w ogóle zaangażowana w przeprowadzany proces rekrutacji. Za umowę przedwstępną nie można także uznać przesłanego powódce projektu umowy, bowiem żaden z elementów projektu umowy nie wskazuje, że miał on charakter umowy przedwstępnej. W projekcie wyraźnie zaznaczono, że umowa wchodzi w życie dopiero z momentem podpisania jej przez obie strony. Strona pozwana podkreśliła dalej, że odsyłając podpisany projekt umowy powódka wyraźnie zazaczyła, że z uwagi na brak ważnego zezwolenia na pracę w Polsce nie ma możliwości rozpoczęcia pracy w dniu 25 stycznia 2016 r. (co stanowiło warunek zawarcie umowy w świetle pkt 1.1 projektu umowy).

Pozwana spółka podniosła, że R., zlecający (...) przeprowadzenie procesu rekrutacyjnego, nie znał szczegółowo obowiązujących w Polsce przepisów prawnych, w tym przepisów dotyczących uzyskiwania zezwolenia na pracę przez obcokrajowców. R. był wielokrotnie zapewniany, że powódka posiada niezbędne zezwolenia i jest w stanie rozpocząć pracę w terminie 3 tygodni od dnia podpisania przez obie strony projektu umowy. W dniu 14 stycznia 2016 r., kiedy to powódka poinformowała o braku zezwolenia na pracę i braku możliwości rozpoczęcia pracy w dniu 25 stycznia 2016 r., R. utracił zainteresowanie prowadzeniem dalszych negocjacji, o czym w dniu 15 stycznia 2016 r. poinformował (...). R., a tym bardziej w ogóle nie zaangażowana w przeprowadzenie procesu rekrutacji pozwana spółka, nie są odpowiedzialni za ewentualne działania i zaniechania (...) i szkodę, jaką takie działania mogły wyrządzić powódce. Pozwana spółka podniosła, że powódka zarówno na wstępnym etapie rekrutacji, jak i na bardziej zaawansowanym

etapie rozmów, zapewniała (...) i R. o posiadanym zezwoleniu i braku przeciwwskazań prawnych do rozpoczęcia pracy na przedstawianym stanowisku, co stanowiło świadome wprowadzanie w błąd.

Odnosząc się do wysokości zgłoszonego roszczenia oraz związku przyczynowego pomiędzy działaniami pozwanej a ewentualną szkodą powódki, strona pozwana wskazała, że powódka otrzymała od R. projekt umowy w dniu 22 grudnia 2015 r., zaś umowę z dotychczasowym pracodawcą wypowiedziała już w dniu 20 listopada 2015 r., przy czym wiążący ją okres wypowiedzenia wynosił 2 tygodnie. Wypowiadając umowę z poprzednim pracodawcą, mimo nie zawarcia umowy z nowym pracodawcą oraz mimo świadomości konieczności dopełnienia dodatkowych formalności w związku z zatrudnieniem w nowym miejscu, powódka działała całkowicie na własne ryzyko.

Na rozprawie w dniu 22 sierpnia 2017 r. pełnomocnik powódki dodatkowo wskazał, że podstawą żądania kwoty objętej pozwem jest to, że w rzeczywistości doszło do zawarcia umowy o pracę, gdyż doszło do zawarcia umowy w trybie ofertowym i powódka żąda odszkodowania w wysokości 42.000 zł w związku z tym, że strona pozwana nie dopuściła jej do pracy.

Strona pozwana w całości wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, że nigdy nie stała się pracodawcą dla powódki i nigdy nie miała obowiązku dopuścić jej do pracy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) Sp. z o.o., z siedzibą we W.. Wspólnikiem posiadającym całość udziałów w pozwanej spółce jest (...). Strona pozwana prowadzi przede wszystkim działalność związaną z oprogramowaniem, nadto m.in. działalność usługową w zakresie informacji, działalność rachunkowo – księgową, doradztwo podatkowe czy działalność w zakresie inżynierii i związane z nią doradztwo techniczne.

Dowód: Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców, dot. (...) Sp. z o.o. we W., stan na dzień 14.07.2017 r. (k. 75 – 77)

Powódka L. R. jest obywatelką Albanii. Od dnia 1 lipca 2014 r. powódka pozostawała zatrudniona w (...) Sp. z o.o. we W., na podstawie dwóch kolejnych umów o pracę na czas określony (pierwsza na okres od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia 30 czerwca 2015 r., druga na okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r.). Na podstawie przedmiotowych umów powódka była zatrudniona na stanowisku grafika komputerowego w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 6 800 zł brutto miesięcznie. Miejszem wykonywania pracy był W.. W umowie o pracę strony przewidziały możliwość wcześniejszego rozwiązania umowy przez każdą ze stron, za dwutygodniowym wypowiedzeniem.

Wojewoda (...) udzielił powódce zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. celem wykonywania pracy dla (...) Sp. z o.o. we W..

Dowód: Umowa o pracę na czas określony z dn. 30.04.2015 r. (k. 12, 13)

Świadectwo pracy z dn. 11.12.2015 r. (k. 16)

Pismo (...) Urzędu Wojewódzkiego z dn. 26.01.2018 r. (k. 191, 192)

Wyjaśnienia powódki (k. 123 – 125; k. 225 płyta CD)

Na podstawie zlecenia z dnia 31 lipca 2015 r. i warunków współpracy stwierdzonych pismem w dniu 1 października 2015 r., (...) Ltd zlecił (...), spółce trudniącej się przeprowadzaniem procesów rekrutacyjnych, poszukiwanie kandydatów na stanowisko Web Developer.

Dowód: W. z umowy usług rekrutacyjnych z dn. 01.10.2015 r. wraz z tłumaczeniem (k. 79 – 83)

Zlecenie z dn. 31.07.2015 r. wraz z tłumaczeniem (k. 105 – 107)

Zeznania świadka L. M. (k. 194; płyta CD)

Zeznania świadka M. D. (1) (k. 194v, 195; płyta CD)

W dniu 24 sierpnia 2015 r. (...) za pośrednictwem wiadomości e – mail zaproponowało powódkę jako kandydatkę na stanowisko Web Developer. W sporządzonym przez (...) i przekazanym (...) Ltd formularzu dotyczącym kandydata wskazano, że powódka posiada pozwolenie na pracę do następnego roku i że według powódki jest ona w stanie je przedłużyć. Dostępność kandydatki określono jako 3 tygodnie.

Pod koniec sierpnia 2015 r. powódka odbyła rozmowę rekrutacyjną za pośrednictwem programu S..

Dowód: Formularz dotyczący kandydata wraz z tłumaczeniem (k. 87 – 90)

Wyjaśnienia powódki (k. 123 – 125; k. 225 płyta CD)

Zeznania świadka L. M. (k. 194; płyta CD)

W dniu 10 września 2015 r. powódka odbyła rozmowę rekrutacyjną z przedstawicielem (...) Ltd.

Dowód: Wyjaśnienia powódki (k. 123 – 125; k. 225 płyta CD)

Zeznania świadka L. M. (k. 194; płyta CD)

W dniu 17 listopada 2015 r. powódka otrzymała wiadomość e – mail od K. C., pracownika (...) Ltd. W treści wiadomości e – mail K. C. wskazała, że miło jest jej zaoferować powódce stanowisko F. Developera w (...) Polska, za wynagrodzeniem w kwocie 7 000 zł miesięcznie. W treści e – maila znalazły się nadto informacje o przysługujących pracownikom zniżkach na bilety samolotowe linii R..

W odpowiedzi na powyższe, w wiadomości e – mail z dnia 18 listopada 2015 r., powódka podziękowała za ofertę i wskazała, że przyjmuje ją z wdzięcznością, nadto poprosiła o informację o następnych krokach i przybliżonym czasie, w którym dojdzie do podpisania umowy o pracę. Powódka dodała, że informacje te są jej niezbędne celem przygotowania koniecznych dokumentów, w tym tych, które są związane z pozwoleniem na pracę i pobyt.

W dniu 20 listopada 2015 r. powódka złożyła wypowiedzenie umowy o pracę, zawartej w dniu 30 kwietnia 2015 r. z (...) Sp. z o.o. we W.. Umowa o pracę uległa rozwiązaniu z dniem 4 grudnia 2015 r.

W dniu 27 listopada 2015 r. powódka otrzymała od K. C. wiadomość e – mail, w której nadawca wiadomości wyraził nadzieję, że umowę uda się przygotować dzisiaj. K. C. zapytała także powódkę o sugestię co do daty rozpoczęcia pracy. W tym samym dniu powódka przekazała informację, że rozpoczęcie pracy może nastąpić w dniu 18 stycznia 2015 r. W odpowiedzi K. C. poinformowała powódkę o przekazaniu wskazanego przez powódkę terminu do D. Kadr. W kolejnej wiadomości e – mail z tego samego dnia K. C. poprosiła powódkę o wskazanie danych kontaktowych do trzech osób, które mogą wystawić powódce referencje. Powódka przekazała wnioskowane dane w wiadomości e – mail z dnia 29 listopada 2015 r. W dniu 4 grudnia 2015 r. powódka przesłała referencje uzyskane od (...) Sp. z o.o. we W..

W wiadomości e – mail z dnia 10 grudnia 2015 r. powódka zapytała K. C., czy ta otrzymała dokumenty i poprosiła o informację zwrotną, dotyczącą ciągłości procedur.

W dniu 11 grudnia 2015 r. przedstawiciel agencji (...), A. T., w wiadomości e – mail wysłanej do K. C. wskazała, że powódka potwierdziła, iż ma zezwolenie na pracę w Polsce.

W załączeniu do wiadomości e – mail z dnia 22 grudnia 2015 r. K. C. przesłała powódce dokument, stanowiący projekt umowy o pracę, na podstawie której powódka miała podjąć zatrudnienie w (...). Dokument ten nie zawierał podpisu

reprezentanta pozwanej spółki. W dniu 26 grudnia 2015 r. powódka i K. C. prowadziły korespondencję e – mail, w której omawiały poszczególne zapisy przesłanego dokumentu.

W grudniu 2015 r. w rozmowie telefonicznej z M. D. (1), dyrektorem rekrutacji (...) Ltd, powódka potwierdziła fakt posiadania zezwolenia na pracę.

W załączniku do wiadomości e – mail z dnia 4 stycznia 2016 r. powódka przesłała K. C. wydrukowany i podpisany przez powódkę skan projektu umowy, który powódka otrzymała w dniu 22 grudnia 2015 r. Jednocześnie powódka dopytała, czy konieczne jest przesłanie dokumentu tradycyjną pocztą, a także wskazała, że pytała w Urzędzie Pracy o pozwolenie na pracę i uzyskała odpowiedź, że powinien się o nie ubiegać pracodawca, zaś sam proces zajmuje ok. 2 – 3 tygodnie. Powódka zwróciła się z prośbą o informację, czy potrzebne będą od niej jakieś dodatkowe dokumenty.

W wiadomości e – mail z dnia 14 stycznia 2016 r. K. C. poprosiła powódkę o przesłanie podpisanej kopii umowy na adres (...) Ltd oraz wskazała, że spółka nie zajęła się jeszcze pozwoleniem na pracę. W tym samym dniu powódka wskazała w wiadomości e – mail, że będzie potrzebować podpisanej przez pracodawcę umowy o pracę celem poinformowania inspektora pracy o zmianie pracy. W odpowiedzi K. C. wskazała, że jak tylko otrzyma umowę, zostanie ona podpisana i odesłana do powódki. W kolejnej wiadomości e – mail z dnia 14 stycznia 2016 r. powódka poinformowała o nadaniu podpisanej umowy w urzędzie pocztowym, nadto wskazała, że w Polsce to pracodawca winien ubiegać się o pozwolenie na pracę dla swojego przyszłego pracownika, zaś rozpoczęcie przez powódkę pracy w dniu 25 stycznia 2016 r. bez zezwolenia na pracę pozyskanego przez pracodawcę będzie złamaniem prawa.

W dniu 15 stycznia 2016 r. przedstawiciel (...) Ltd, M. D. (2), w wiadomości e – mail skierowanej do reprezentanta agencji (...), J. V., wyraził swoje niezadowolenie z sytuacji, wskazując, iż spółka była przekonana, że wszystkie jest załatwione, tj. powódka otrzymała pozwolenie na pracę. W odpowiedzi przedstawiciel agencji (...), G. L., poinformował, że kwestię zezwolenia na pracę powódki musi załatwić R..

W wiadomości e – mail z dnia 18 stycznia 2016 r. powódka zwróciła się do K. C. z prośbą o przesłanie zeskanowanej kopii podpisanej przez pracodawcę umowy celem dostarczenia jej do Urzędu Wojewódzkiego.

W dniu 25 stycznia 2016 r. powódka stawiała się w miejsce, które było wskazane na przesłanym jej projekcie umowy o pracę. Na miejscu nie zastała nikogo.

W tym samym dniu powódka napisała wiadomość e – mail do J. V., pracownika (...), w której poinformowała, że wciąż nie ma podpisanej umowy i zapytała, co powinna zrobić. W odpowiedzi, w wiadomości z dnia 26 stycznia 2016 r. powódka została poinformowana, że Dział Kadr R. jest w kontakcie z biurem we W., które powinno pomóc w kwestii wizy. J. V. polecił powódce kontakt z K. C., wskazując, że to Dział Kadr zajmuje się procesami rekrutacyjnymi.

Dowód: Kalendarium korespondencji mailowej stron sporu w okresie listopad 2015 – styczeń 2016 (k. 18)

Korespondencja e – mail wraz z tłumaczeniem na język polski (k.132 – 159)

Wiadomość e – mail z dn. 11.12.2015 r. wraz z tłumaczeniem (k. 92, 93)

Korespondencja e – mail z dn. 15.01.2016 r. wraz z tłumaczeniem (k. 98 – 101)

Wyjaśnienia powódki (k. 123 – 125; 225 płyta CD)

Wypowiedzenie umowy o pracę z dn. 20.11.2015 r. (k. 15)

Świadectwo pracy z dn. 11.12.2015 r. (k. 16)

Zeznania świadka M. D. (1) (k. 194v, 195; płyta CD)

Zeznania świadka G. L. (k. 195; płyta CD)

W styczniu 2016 r. agencja (...) poinformowała (...) Ltd, że pozwolenie na pracę, które posiada powódka, dotyczy pracy wykonywanej na rzecz określonego pracodawcy i nie jest przenoszalne.

Dowód: Zeznania świadka M. D. (1) (k. 194v, 195; płyta CD)

Zeznania świadka G. L. (k. 195; płyta CD)

W dniu 20 listopada 2015 r. powódka złożyła wypowiedzenie umowy o pracę, zawartej w dniu 30 kwietnia 2015 r. z (...) Sp. z o.o. we W.. Umowa o pracę uległa rozwiązaniu z dniem 4 grudnia 2015 r.

Z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. we W. w roku 2015 powódka uzyskała przychód w kwocie 85 946,91 zł, zaś w roku 2016 – w kwocie 7 090,33 zł.

Dowód: Deklaracja podatkowa (druk PIT-37) za rok 2015 (k. 37, 38)

Deklaracja podatkowa (druk PIT-37) za rok 2016 (k. 39, 40)

W przesłanym powódce w dniu 22 grudnia 2015 r. projekcie umowy znalazły się postanowienia dotyczące m.in. stanowiska pracy, okresu próbnego, przełożonych, obowiązków, miejsca pracy, wynagrodzenia, godzin pracy, urlopu, nieobecności w pracy, paszportu, podróży ulgowych, informacji poufnych, własności intelektualnej, działalności w trakcie zatrudnienia, regulaminów, wytycznych, procedur, standardowych procedur i regulaminów operacyjnych, własności spółki, prawa do przeszukania czy wypowiedzenia.

W punkcie 27 projektu umowy znajdowało się oświadczenie pracownika, że potwierdza, iż rozpocznie pracę w dniu 25 stycznia 2016 r. W projekcie umowy znajdowała się także klauzula, w której wskazano, iż niniejsza umowa o pracę wchodzi w życie wyłącznie z chwilą podpisania przez drugą stronę umowy w imieniu spółki oraz jej zwrotu do rąk pracownika.

Dowód: Projekt umowy z dn. 22.12.2015 r. (k. 19 – 34)

Zeznania świadka G. L. (k. 195; płyta CD)

Powódka nie otrzymała nigdy egzemplarza umowy podpisanego przez przedstawiciela strony pozwanej.

Dowód: Wyjaśnienia powódki (k. 123 – 125;, 224 płyta CD)

Zeznania świadka M. D. (1) (k. 194v, 195; płyta CD)

Pismem z dnia 8 lutego 2016 r. powódka, za pośrednictwem pełnomocnika, wezwała stronę pozwaną do dobrowolnego wypłacenia na rzecz powódki odszkodowania za szkodę, jaką powódka poniosła w związku z faktem, iż liczyła na zawarcie z pozwaną spółką umowy o pracę, ustaloną w kwocie 42 000 zł.

W odpowiedzi, pismem z dnia 22 marca 2016 r., strona pozwana odmówiła spełnienia roszczenia powódki, uznając je za bezzasadne.

Dowód: Wezwanie do ugodowego załatwienia sprawy z dn. 08.02.2016 r. wraz z potwierdzeniem nadania (k. 41 – 46)

Pismo powódki z dn. 03.03.2016 r. (k. 50)

Odpowiedź strony pozwanej z dn. 22.03.2016 r. (k. 47, 48)

W dniu 9 lutego 2016 r. został złożony w (...) Urzędzie Wojewódzkim wniosek inicjujący postępowanie w sprawie o udzielenie kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy i pracę dla powódki u pracodawcy D. X. (...) we W..

Powódka zawarła z D. X. (...) we W. umowę o pracę na okres od 20 marca 2016 r. do 20 czerwca 2016 r. na stanowisku specjalista ds. marketingu z tym że strony zawarły postanowienie że powódka podejmie pracę po otrzymaniu zezwolenia na pracę.

Decyzją z dnia 16 maja 2016 r, Wojewoda (...) udzielił powódce zezwolenia na pobyt czasowy i pracę od dnia 20 maja 2016 r do dnia 20 maja 2017 r. na rzecz D. X. (...) we W. na stanowisku specjalisty ds. marketingu za wynagrodzeniem nie niższym niż 1673 zł brutto na podstawie umowy o pracę w wymiarze 1/2 etatu.

W dniu 14 lipca 2016 r powódka i D. X. (...) we W. zawarły aneks do umowy o pracę, w którym postanowiły zmienić warunki pracy i płacy w ten sposób, że w miejsce zatrudnienia powódki w wymiarze 1/4 etatu, zatrudnić powódkę w wymiarze 1/2 etatu, zmienić wynagrodzenie z kwoty 600 zł na kwotę 1673 zł i zmienić datę rozpoczęcia pracy na dzień 25 lipca 2016 r. z datą zakończenia pracy w dniu 20 maja 2017 r.

Powódka pracowała u D. X. (...) we W. do 14 grudnia 2017 r.

Dowód: Wyjaśnienia powódki (k. 123 – 125; k. 225 płyta CD)

Pismo z (...) Urzędu Wojewódzkiego z dn. 26.04.2018 r. (k. 215)

Pismo z (...) Urzędu Wojewódzkiego z dn. 4.07.2018 r. (k. 237)

Decyzja Wojewody (...) z dnia 16.05.2016 r. k. 251

Umowa o pracę z D. X. (...) we W. k. 251

Aneks do umowy o pracę z D. X. (...) we W. k. 251

Świadectwo pracy powódki od pracodawcy D. X. (...) we W. k. 251

Pismo z ZUS k. 282

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

W niniejszej sprawie powódka L. R. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. kwoty 42 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi tytułem odszkodowania. Swoje roszczenie powódka opierała o przepis art. 390 § 1 k.c. i przewidziane w nim prawo żądania naprawienia szkody poniesionej przez osobę, która liczyła na zawarcie umowy przyrzeczonej, do czego nie doszło w wyniku uchylania się od zawarcia umowy przez stronę do tego zobowiązaną. W reakcji na zgłoszony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody, opartego o przepis art. 390 § 1 k.c., powódka wskazała, że oferta pozwanej spółki z dnia 22 grudnia 2015 r. była w istocie ofertą zawarcia umowy o pracę, wskutek czego do zawarcia umowy o pracę doszło w momencie otrzymania przez oferenta podpisanej przez powódkę oferty. Roszczenie powódki w późniejszym etapie postępowania zostało oparte dodatkowo o argumenty, że podstawą żądania odszkodowania jest niedopuszczenie do pracy, tj. niewykonanie zobowiązania i wynikłą stąd dla powódki szkodę.

Z uwagi na zakres stanowisk stron, ocenie Sądu podlegała w pierwszej kolejności okoliczność ewentualnego zobowiązania stron do zawarcia umowy przyrzeczonej, od którego to obowiązku strona pozwana miałaby się bezzasadnie uchylać.

W odniesieniu do powyższego Sąd zważył, że na gruncie prawa cywilnego zobowiązanie do zawarcia umowy przyrzeczonej wynika z uprzedniego związania się przez strony umową przedwstępną. Zgodnie z zawartą w przepisie

art. 389 § 1 k.c. definicją legalną, umową przedwstępną jest umowa, przez którą jedna ze stron lub obie zobowiązują się do zawarcia oznaczonej umowy, a która powinna określać istotne postanowienia umowy przyrzeczonej.

W myśl art. 390 § 1 zd. 1 k.c., jeżeli strona zobowiązana do zawarcia umowy przyrzeczonej uchyła się od jej zawarcia, druga strona może żądać naprawienia szkody, którą poniosła przez to, że liczyła na zawarcie umowy przyrzeczonej. W przypadku gdy umowa przedwstępna czyni zadość wymaganiom, od których zależy ważność umowy przyrzeczonej, w szczególności wymaganiom co do formy, strona uprawniona może dochodzić zawarcia umowy przyrzeczonej (art. 390 § 2 k.c.).

Roszczenia z umowy przedwstępnej przedawniają się z upływem roku od dnia, w którym umowa przyrzeczona miała być zawarta (art. 390 § 3 zd. 1 k.c.). Umowa przyrzeczona powinna być zawarta w terminie oznaczonym w umowie przedwstępnej bądź, jeżeli termin ten nie został oznaczony, powinna ona być zawarta w odpowiednim terminie wyznaczonym przez stronę uprawnioną do zawarcia umowy przyrzeczonej. Jeżeli obie strony są uprawnione do żądania zawarcia umowy przyrzeczonej i każda z nich wyznaczyła inny termin, strony wiążą termin wyznaczony przez stronę, która wcześniej złożyła stosowne oświadczenie. Jeżeli w ciągu roku od dnia zawarcia umowy przedwstępnej nie został wyznaczony termin do zawarcia umowy przyrzeczonej, nie można żądać jej zawarcia (art. 389 § 2 k.c.).

Poza sporem pozostaje dopuszczalność zawarcia umowy przedwstępnej zobowiązującej do zawarcia umowy o pracę (por. M. Gersdorf-Giaro, Umowy przedwstępne w prawie pracy, PiP 1979, Nr 11; T. Zieliński, Glosa do uchw. SN z 22.10.1987 r., III CZP 55/87, PiP 1991, Nr 3; R. Sadlik, Umowa przedwstępna w stosunkach pracy, Prawo Pracy 1999, Nr 12; H. Szewczyk, Umowa przedwstępna w polskim prawie pracy, PN UŚ 2001, Nr 14; W. Cajselski, Glosa do wyr. SN z 9.2.2000 r., I PKN 528/99, OSP 2002, Nr 3, poz. 31; M. Mędrała, Umowa przedwstępna o pracę. Wybrane zagadnienia teoretyczne i praktyczne, R.Pr. 2009, Nr 1; R. Sadlik, Umowa przedwstępna i jej konsekwencje, Sł.Prac. 2010, Nr 9; R. Golat, Umowa przedwstępna, Służba Pracownicza. 2007, Nr 7; J. Czerniak-Swędziół, Kontrowersje dotyczące przedwstępnej umowy o pracę, Studia z zakresu Prawa Pracy i Polityki Społecznej 2012, Nr 1; ponadto por. uchw. SN z 21.6.1972 r., III PZP 13/72, OSN 1972, Nr 11, poz. 201; post. SN z 2.10.1975 r., I PRN 21/75, OSP 1976, Nr 9, poz. 167; uchw. SN z 22.4.1977 r., I PZP 5/77, OSN 1977, Nr 10, poz. 180; wyr. SN z 10.9.1997 r., I PKN 243/97, OSN 1998, Nr 12, poz. 357; z 19.1.1998 r., I PKN 482/97, OSN 1998, Nr 23, poz. 686; z 17.7.2009 r., I PK 26/09, OSN 2011, Nr 5–6, poz. 73, za: K. Pietrzykowski (red.), Kodeks cywilny. T. I. Komentarz. Art. 1–449¹⁰, Wyd. 9, Warszawa 2018). W doktrynie wskazuje się natomiast, że przyjmowanie obecnie konstrukcji przedwstępnej umowy o pracę, aczkolwiek formalnie poprawne, jest jednak niecelowe. Najwłaściwszą formą zabezpieczenia przyszłego zatrudnienia jest bowiem zawieranie umów z późniejszym terminem podjęcia pracy (W. M., Przedwstępna umowa o pracę czy zbędna konstrukcja prawna, (...) 1999, Nr 3, s. 38). Należy też zwrócić uwagę, że ustalając odległy termin zatrudnienia pracownika, strony zawartej wcześniej umowy o pracę ani nie zobowiązują się w dniu rozpoczęcia pracy do zawarcia ponownej umowy o pracę, ani też zawartej już umowy o pracę nie można uważać za przyrzeczenie zawarcia umowy o pracę (A. Świątkowski, Kodeks pracy. Komentarz. Wyd. 5, Warszawa 2016).

Nie budzi wątpliwości Sądu, że strony niniejszego postępowania nie związały się nigdy umową przedwstępną jako taką. W zgromadzonej w przedmiotowej sprawie dokumentacji brak jest dowodu oznaczonego jako umowa przedwstępna. Sąd zważył dalej, że pomiędzy stronami nie doszło także do zawarcia umowy nienazwanej, która miałaby cechy umowy przedwstępnej. W stanie faktycznym niniejszej sprawy strona pozwana (...) Sp. z o.o. nie złożyła nigdy prawnie skutecznego przyrzeczenia zawarcia z powódką umowy o pracę. W żadnym momencie strony nie zawarły umowy przedwstępnej. Co prawda każda ze stron w toku wstępnych negocjacji wyrażała wolę związania się umową o pracę, to jednak do formalnego zawarcia umowy przedwstępnej nie doszło. Należy przyznać rację stronie pozwanej, że umowę przedwstępną należy odróżnić od wstępnych porozumień zawieranych w toku negocjacji i dokumentujących ich przebieg i poczynione ustalenia. W doktrynie wskazuje się przy tym, że co do zasady przyjąć wypada, iż porozumienia takie – o ile nie wyrażają wprost zobowiązania do zawarcia w przyszłości umowy o oznaczonej treści – rodzą jedynie obowiązek dalszego lojalnego prowadzenia negocjacji i niekwestionowania poczynionych w ich toku uzgodnień (tak P. Machnikowski, w: Gniewek, Machnikowski, Komentarz, 2016, art. 389, Nb 22, za: Osajda K. [red.], Kodeks cywilny. Komentarz, 2018).

Nie sposób stracić z pola widzenia okoliczności, zgodnie z którą strona pozwana nie brała udziału w procesie rekrutacji powódki na stanowisko Web Developera w (...) Sp. z o.o. Proces rekrutacji prowadzony był przez agencję rekrutacyjną (...) na zlecenie (...) Ltd, tj. spółki posiadającej całość udziałów strony pozwanej. (...) Ltd, zlecając prowadzenie procesu rekrutacji profesjonalnemu podmiotowi, kierował się nieznaną polskiego porządku prawnego, dotyczącego w szczególności stosunku pracy. W toku procesu rekrutacji powódka prowadziła korespondencję prawie wyłącznie z agencją (...), zaś okazjonalnie z przedstawicielami (...) Ltd. To agencja (...) skontaktowała się w sierpniu 2015 r. z powódką, informując ją o poszukiwaniu kandydatów na stanowisko Web D.. Agencja (...) sporządziła we współpracy z powódką formularz dotyczący kandydata, który przekazała następnie do (...) Ltd. Pod koniec sierpnia 2015 r. powódka odbyła rozmowę rekrutacyjną z przedstawicielem agencji (...), zaś we wrześniu 2015 r. – z przedstawicielem (...) Ltd. W okresie od listopada 2015 r. do stycznia 2016 r. powódka prowadziła korespondencję e – mail z przedstawicielami agencji (...) oraz (...) Ltd. Pozwana spółka nie była zatem w zasadzie w ogóle zaangażowana w proces rekrutacji, który prowadzony był przez agencję (...) na zlecenie (...) Ltd. W toku procesu rekrutacji ani agencja (...), ani (...) Ltd, ani tym bardziej (...), który to podmiot pozostawał w przedmiotowym procesie bierny, nie wyraziły woli zawarcia z powódką umowy przedwstępnej.

Za umowę przedwstępną nie można w szczególności uznać przesłanego powódce w dniu 22 grudnia 2015 r. projektu umowy o pracę. Żaden z elementów przedmiotowego projektu nie wskazuje bowiem, by miał on charakter umowy przedwstępnej. Ponadto, w dokumencie tym przede wszystkim brak jest konstytutywnego elementu umowy przedwstępnej, takiego jak zobowiązanie strony lub strony do zawarcia umowy przyrzeczonej. W przesłanym powódce projekcie, niepodpisanym przez stronę pozwaną, wyraźnie zaznaczono, że umowa wchodzi w życie dopiero z momentem podpisania jej przez obie strony, nadto jedynie wówczas, gdy obie strony zaakceptują postanowienia umowne, o których stanowił projekt umowy. Jednym z takich postanowień była data rozpoczęcia pracy przez powódkę, ustalona na dzień 25 stycznia 2016 r. Co prawda powódka złożyła podpis na projekcie umowy przewidującym, że rozpocznie ona pracę we wskazanym dniu, to jednak odsyłając przedmiotowy projekt zaznaczyła, że po rozmowie z Urzędzie Pracy powzięła wiedzę o konieczności uzyskania nowego pozwolenia na pobyt i pracę, co zajmuje średnio 2 – 3 tygodnie. W toku dalszej korespondencji e – mail, prowadzonej z przedstawicielem (...) Ltd powódka wyraźnie wskazała, że z uwagi na brak ważnego zezwolenia na pracę w Polsce nie ma możliwości rozpoczęcia pracy w dniu 25 stycznia 2016 r.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że strony nie wzięła przedwstępna umowa o pracę. Umowa taka nie została zawarta ani w sposób wyraźny, ani dorozumiany. Strony, w tym strona pozwana za pośrednictwem agencji rekrutacyjnej, prowadziły co najwyżej wstępne rozmowy i negocjacje, co wydaje się być zjawiskiem naturalnym dla procesu pozyskiwania kandydata do pracy i ustalania warunków ewentualnej przyszłej współpracy. Zawarte w toku przedmiotowego procesu porozumienia oraz towarzyszące im dokumenty nie mogą być automatycznie kwalifikowane jako przedwstępna umowa o pracę.

Abstrahując od powyższego, gdyby przyjąć, że strona pozwana była jednak zobowiązana do zawarcia przyrzeczonej umowy o pracę, na uwzględnienie zasługiwałby podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia. Jak była mowa wyżej, roszczenia z umowy przedwstępnej przedawniają się z upływem roku od dnia, w którym umowa przyrzeczona miała być zawarta. W stanie faktycznym niniejszej sprawy najpóźniejszym terminem, w którym przyrzeczona umowa o pracę miałyby zostać zawarta, był dzień, w którym powódka miała rozpocząć pracę – tj. dzień 25 stycznia 2016 r. Umowa o pracę winna bowiem zostać zawarta przed dopuszczeniem pracownika do pracy. Termin dochodzenia roszczeń z ewentualnej umowy przedwstępnej upłynął zatem z dniem 25 stycznia 2017 r. Zgłoszone przez powódkę w dniu 9 maja 2017 r. roszczenie z umowy przedwstępnej, o ile uznać, że taka umowa wzięła strony, było zatem przedawnione.

Wskazać należy także, że w orzecznictwie i doktrynie dominuje pogląd, zgodnie z którym przepis art. 390 k.c. nie określa w sposób samoistny przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej; przesłanki te zostały bowiem oznaczone w przepisach art. 471 i n. k.c. (por. wyr. SN z 5.12.2006 r., II CSK 274/06, Legalis; podobnie: M. Krajewski, w: System PrPryw, t. 5, 2013, s. 908 i n., Nb 126; C. Żuławska, w: Gudowski, Komentarz, 2013, t. III, cz. 1, art.

390, Nb 1; W. Popiołek, w: Pietrzykowski, Komentarz, 2015, t. I, art. 390, Nb 3; P. Machnikowski, w: Gniewek, Machnikowski, Komentarz, 2016, art. 390, Nb 14; a także M. Kaliński, Odszkodowanie, s. 30 i n.). W świetle wspomnianych przepisów ogólnych, dłużnik z umowy przedwstępnej, który nie uczynił zadość obowiązkowi zawarcia umowy przyrzeczonej, może uwolnić się od odpowiedzialności odszkodowawczej jedynie wówczas, gdy wykaże, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności.

W świetle okoliczności stanu faktycznego niniejszej sprawy, niezawarcie przez strony ewentualnej umowy przyrzeczonej nie nastąpiło wyłącznie na skutek działania strony pozwanej i z jej winy. Rezygnacja przez stronę pozwaną z woli zawarcia z powódką umowy o pracę związana była bowiem z ujawnieniem przez powódkę okoliczności braku posiadania stosownego pozwolenia na pobyt i pracę w Polsce, o którego posiadaniu powódka zapewniała uprzednio stronę pozwaną. Tym samym należałoby stwierdzić, że, wprowadzając kontrahenta w błąd, powódka przyczyniła się do niezawarcia umowy o pracę. Niewykonanie przez stronę pozwaną ewentualnego zobowiązania do zawarcia umowy przyrzeczonej należałoby zatem uznać za następstwo okoliczności, za które strona pozwana nie ponosi odpowiedzialności.

Sąd zważył dalej, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy nie można mówić także o związaniu się przez strony umową o pracę. Nie zasługuje na uwzględnienie podnoszona przez powódkę argumentacja, dotycząca ofertowego trybu zawarcia umowy. Zgodnie z twierdzeniami powódki, przesłany do niej w dniu 22 grudnia 2015 r. projekt umowy o pracę stanowił w istocie ofertę nawiązania stosunku pracy. Powołując się na przepis art. 70 § 1 in principio k.c., zgodnie z którym w razie wątpliwości umowę poczytuje się za zawartą w chwili otrzymania przez składającego ofertę oświadczenia o jej przyjęciu, powódka podnosiła, że do zawarcia umowy o pracę doszło w chwili, gdy strona pozwana otrzymała podpisany przez powódkę egzemplarz przesłanego powódce uprzednio projektu umowy.

Podkreślić należy w tym miejscu, że cytowany przepis ma charakter interpretacyjny, tj. stosowany jest tylko na wypadek wątpliwości, a zatem tylko w sytuacji, gdy strony nie wskazały czasu i miejsca zawarcia umowy lub uczyniły to w sposób niejednoznaczny, bądź też każda ze stron wskazała na inną chwilę zawarcia umowy, lub też gdy z innych powodów zaistniały w odniesieniu do tego faktu jakiegokolwiek wątpliwości.

Tymczasem w przesłanym powódce w dniu 22 grudnia 2015 r. projekcie umowy znalazło się po pierwsze postanowienie, zgodnie z którym do zawarcia umowy mogło dojść wyłącznie w przypadku zaakceptowania i wypełnienia przez obie strony wszystkich wskazanych w projekcie postanowień (w tym postanowienia dotyczącego daty rozpoczęcia pracy). Nadto w przedmiotowym projekcie wskazano jednoznacznie, że umowa o pracę wchodzi w życie wyłącznie z chwilą podpisania przez drugą stronę umowy w imieniu spółki oraz jej zwrotu do rąk pracownika. Skoro zaś powódka nie otrzymała nigdy egzemplarza umowy podpisanego przez przedstawiciela strony pozwanej, to nie można mówić o związaniu się przez strony umową o pracę.

Należy także zgodzić się z argumentacją strony pozwanej, która wskazywała, iż przesłany przez powódkę podpisany przez nią projekt umowy o pracę poczytywać należy co najwyżej za nową ofertę, której strona pozwana nigdy nie przyjęła. Odsyłając podpisany projekt powódka zaznaczyła bowiem, że rozpoczęcie przez nią pracy w dniu 25 stycznia 2016 r. nie będzie możliwe. Gdyby więc uznać, że przesłany powódce w dniu 22 grudnia 2015 r. projekt umowy o pracę był ofertą w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego, należałoby jednocześnie stwierdzić, że przyjęcie przez powódkę oferty zostało dokonane z zastrzeżeniem zmiany w zakresie daty rozpoczęcia świadczenia pracy. Skoro zaś z istoty oferty wynika, że zawierać ona musi oznaczenie istotnych postanowień umowy, która ma być zawarta, oferta powinna być traktowana całościowa. Adresat oferty może ją tylko w całości przyjąć lub w całości odrzucić. Przyjęcie oferty dokonane z zastrzeżeniem zmiany lub uzupełnienia jej treści poczytuje się za nową ofertę (art. 68 k.c.). W takim przypadku to od przyjęcia zmienionej oferty przez stronę pozwaną uzależnione było ewentualne zawarcie przez strony umowy. Jak zaś była mowa wyżej, powódka nie otrzymała nigdy oświadczenia strony pozwanej o przyjęciu oferty.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie daje także podstaw do stwierdzenia, iż strony związały się stosunkiem pracy w sposób dorozumiany.

Ze stosowanego na mocy odesłania z art. 300 k.p. przepisu art. 60 k.c. wynika, że umowa o pracę zawarta w innej formie niż forma pisemna nie jest nieważna i jest prawnie skuteczna. Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoba dokonującej czynności prawnej może być bowiem wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej. Dorozumiane zawarcie umowy o pracę istnieje zwykle wówczas, gdy zakład pracy dopuszcza pracownika do wykonywania pracy i płaci mu wynagrodzenie, mimo że strony nie zawarły uprzednio umowy o pracę na piśmie. Zawarcie umowy o pracę może zatem nastąpić nie tylko przez wyraźne i ujęte w formie pisemnej oświadczenia stron, ale także przez złożenie oświadczeń dorozumianych, wynikających z faktycznego zachowania się stron, które wyraża wolę strony w sposób dostateczny.

W ocenie Sądu niedopuszczenie powódki do pracy w dniu 25 stycznia 2016 r. w sposób dostateczny ujawnia brak po stronie pozwanej spółki woli związania się z powódką umową o pracę.

Wobec niezawarcia przez strony umowy o pracę, zarówno w sposób wyraźny jak i dorozumiany, nie było podstaw do podnoszenia wobec strony pozwanej roszczenia w przedmiocie dopuszczenia do pracy bądź roszczenia odszkodowawczego związanego z niedopuszczeniem powódki do pracy i wynikłą stąd szkodą.

Abstrahując od powyższego, w ocenie Sądu brak jest podstaw do przypisywania stronie pozwanej bądź (...) Ltd jakiegokolwiek odpowiedzialności za ewentualną szkodę, powstałą po stronie osoby trzeciej w toku procesu rekrutacji, jeśli wziąć pod uwagę, że usługa rekrutacyjna została zlecona podmiotowi, który w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem takich czynności. Okoliczność ta stanowi przesłankę egzoneracyjną w przypadku tzw. winy w wyborze i wynikającej stąd odpowiedzialności, tj. gdy szkoda zostanie wyrządzona przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonych mu przez dany podmiot czynności (art. 429 k.c.).

(...) Ltd, zlecający (...) przeprowadzenie procesu rekrutacyjnego, nie znał szczegółowo obowiązujących w Polsce przepisów prawnych, w tym przepisów dotyczących uzyskiwania zezwolenia na pracę przez obcokrajowców. (...) Ltd był zaś wielokrotnie zapewniany (nie tylko przez (...), ale i przez samą powódkę), że powódka posiada niezbędne zezwolenia i jest w stanie rozpocząć pracę w terminie 3 tygodni od dnia podpisania przez obie strony projektu umowy, najpóźniej w dniu 25 stycznia 2016 r. W dniu 14 stycznia 2016 r., kiedy to powódka poinformowała o braku zezwolenia na pracę i braku możliwości rozpoczęcia pracy w dniu 25 stycznia 2016 r., (...) Ltd utracił zainteresowanie prowadzeniem dalszych negocjacji, o czym w dniu 15 stycznia 2016 r. niezwłocznie poinformował (...).

Należy także mieć na uwadze, że możliwość rozpoczęcia przez powódkę pracy najpóźniej w dniu 25 stycznia 2016 r. była o tyle istotna, że R. L. uzależniał wybór miasta W. jako miejsca lokalizacji najbliższej planowanej inwestycji od dostępności pracowników, którzy w zasadzie „od ręki” będą mogli podjąć zatrudnienie na rzecz R. L. (oraz podmiotów zależnych, w tym (...) Sp. z o.o.). Przeprowadzenie rezezznania na lokalnym rynku pracy pod tym kątem także zostało zleczone agencji (...).

(...) Ltd, a tym bardziej w ogóle nie zaangażowana w przeprowadzenie procesu rekrutacji pozwana spółka, nie mogą zatem być odpowiedzialni za ewentualne działania i zaniechania (...) i szkodę, jaką takie działania mogły wyrządzić powódce. Odpowiedzialność za ewentualną szkodę ponosi w tym wypadku jedynie agencja (...).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd nie znalazł faktycznych ani prawnych podstaw odpowiedzialności strony pozwanej za ewentualną szkodę, którą powódka mogła ponieść, licząc na zawarcie z (...) Sp. z o.o. we W. umowy o pracę.

Niezależnie od powyższego, wątpliwości Sądu budzi także sposób wyliczenia szkody, która w ocenie powódki została przez nią poniesiona. Należy bowiem zwrócić uwagę, że powódka wypowiedziała umowę o pracę łączącą ją z poprzednim pracodawcą już w dniu 20 listopada 2015 r., co spowodowało rozwiązanie się stosunku pracy z dniem 4 grudnia 2015 r., mimo iż projekt umowy o pracę powódka otrzymała od (...) Ltd dopiero pod koniec grudnia 2015 r. Biorąc pod uwagę, że stosunek pracy między stronami miał się nawiązać dopiero z dniem 25 stycznia 2016 r., w okresie od dnia 4 grudnia 2015 r. do dnia 24 stycznia 2016 r. powódka nie osiągnęłaby przychodu ze stosunku pracy,

niezależnie od tego, czy strona pozwana zawarłaby z nią umowę o pracę czy też nie. Tymczasem, uzasadniając wysokość dochodzonego w niniejszej sprawie odszkodowania, powódka wskazała, że stanowi ono równowartość wynagrodzenia, jakie uzyskiwałaby u poprzedniego pracodawcy w okresie od grudnia 2015 r. do czerwca 2016 r. (tj. do momentu, w którym powódka nawiązała nowy stosunek pracy), gdyby nie wypowiedziała umowy o pracę. Poniesienie pozostałych kosztów, na które powódka się powoływała (np. bilety lotnicze do Albanii, opłaty wizowe), nie zostało w żaden sposób wykazane.

Co więcej, jak wykazało podstępowanie dowodowe, powódka już na początku lutego 2016 r. złożyła wniosek o zezwolenie na pobyt i pracę u pracodawcy D. X. (...) we W., z którym to zawarła umowę o pracę wskazując datę początkową zatrudnienia na dzień 20 marca 2016 r. lub też z dniem otrzymania zezwolenia na pracę. Zatem również u innego pracodawcy zatrudnienie było uzależnione od posiadanego zezwolenia na pracę, a nie od samej woli stron. Powódka nadto podjęła pracę u nowego pracodawcy w lipcu 2017 r. choć miała prawo podjąć pracę od maja 2016 r. Choć na powódce spoczywał ciężar dowodu wykazania dlaczego nie podjęła pracy od maja lecz dopiero od lipca 2016 r., nie zostało to przez powódkę wykazane.

Jak wynika zatem z zebranego materiału dowodowe, roszczenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie również z tego powodu, że powódka w żaden sposób nie wykazała szkody, jaką rzekomo poniosła z tytułu niezatrudnienia jej u strony pozwanej.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd oparł się na całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, tj. na dowodach z dokumentów, wskazanych w treści uzasadnienia, których wiarygodność i autentyczność nie budziła wątpliwości stron ani Sądu, a także na dowodach z zeznań świadków: L. M., M. D. (1) oraz G. L.. Sąd ocenił zeznania świadków jako szczegółowe, logiczne, spójne, a przez to stanowiące wiarygodny materiał dowodowy.

Pomocniczo Sąd skorzystał z wyjaśnień powódki, które ocenił jako wiarygodne. Podkreślenia wymaga bowiem, że spór w niniejszej sprawie dotyczył przede wszystkim kwestii prawnych, nie zaś okoliczności stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe Sąd nie uwzględnił roszczenia powódki i w punkcie I sentencji wyroku powództwo oddalił.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu jak w punkcie II sentencji wyroku znajdowało oparcie w treści art. 98 § 1 k.p.c. To powódkę jako stronę przegrywającą sprawę obciążał obowiązek zwrotu kosztów procesu. Strona pozwana była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, a zatem powódka zobowiązana była zwrócić poniesione przez stronę pozwaną koszty zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika będącego adwokatem została ustalona na podstawie § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804). Tym samym w punkcie II sentencji wyroku Sąd zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 2 700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

Sąd nie miał możliwości zastosowania przepisu art. 102 kpc wobec powódki, gdyż była ona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, który winien był złożyć wniosek o zastosowanie w sprawie dobrodziejstwa z art. 102 kpc. Sąd nie ma możliwości zastosowania tego przepisu z urzędu, w przypadku, gdy strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.

W punkcie III sentencji wyroku nieuiszczonymi przez powódkę kosztami sądowymi w postaci opłaty od pozwu Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. obciążył Skarb Państwa, mając na uwadze, że zgodnie z dyspozycją art. 98 k.p.c. nie było podstaw do obciążenia tymi kosztami strony pozwanej, jako strony wygrywającej proces, natomiast powódka była zwolniona z obowiązku ich uiszczenia na mocy ustawy.